

Arrest

nr. 267 725 van 3 februari 2022
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat B. SOENEN
Vaderlandstraat 32
9000 GENT**

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, in zijn hoedanigheid van voogd over de minderjarige pupil X, van Tunesische nationaliteit, op 7 oktober 2021 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 16 augustus 2021 tot afgifte van een bevel tot terugbrenging (bijlage 38).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 9 november 2021, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 november 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken F. TAMBORIJN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat S. DILLEN, die *loco* advocaat B. SOENEN verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat L. ASSELMAN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. De minderjarige pupil van verzoeker kwam op niet nader te bepalen datum in maart of april 2019 samen met zijn vader via Italië toe op het Belgische grondgebied. De vader van de pupil keerde terug naar Italië en liet de pupil achter bij een tante die in Antwerpen verblijft.

1.2. De Dienst Voogdij van de FOD Justitie stelde verzoeker op 12 april 2019 aan als voogd.

1.3. De voogd diende op 21 mei 2020 een aanvraag in van een machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 61/15 en volgende van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet).

1.4. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie (hierna: de gemachtigde van de staatssecretaris) trof op 16 augustus 2021 een beslissing tot afgifte van een bevel tot terugbrenging (bijlage 38). Verzoeker werd hiervan op 8 september 2021 in kennis gesteld.

Dit vormt de bestreden beslissing, waarvan de motieven luiden als volgt:

“(...)

Afgegeven in toepassing van artikel 118 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

In uitvoering van de beslissing van de Minister die de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onder zijn bevoegdheid heeft of van zijn gemachtigde, wordt aan dhr. P.(...) W.(...) van Belgische nationaliteit, in de hoedanigheid van voogd, aangesteld door de FOD Justitie, Dienst Voogdij, bevel gegeven de genaamde Z.(...) C.(...), N.(...), geboren te (...) op (...) van nationaliteit Tunesië, verblijvende te (...), binnen dertig dagen terug te brengen naar de plaats vanwaar hij gekomen is.

REDEN VAN DE MAATREGEL:

Artikel 7, alinea 1, 2° van de wet van 15 december 1980, vervangen door de wet van 15 juli 1996: verblijft langer in het Rijk dan in overeenkomstig artikel 6 bepaalde termijn of slaagt er niet in het bewijs te leveren dat deze termijn niet overschreden werd. (Paspoort met nummer (...), geldig van 19/09/2018 tot 18/09/2023, met Schengenvisum geldig van 05/03/2019 tot 04/04/2019).

In de paasvakantie van 2019 is N.(...) samen met zijn vader naar België gereisd voor een familiebezoek bij een tante (moederskant) mevrouw A.(...) Z.(...), H.(...) (OVNR: (...)). Aan het einde van deze vakantie weigerde N.(...) terug keren naar Tunesië. Na uitvoerige gesprekken met zijn vader alsook de tante, werd besloten dat hij in België zou blijven. Via Atlas – Integratie & Inburgering Antwerpen werd betrokkene aangemeld als NBMV bij de Dienst Voogdij. Zij stelden op hun beurt een voogd aan dd. 12/04/2019.

Op 21/05/2019 dient de voogd vervolgens een aanvraag in voor de toepassing van artikel 61/15 en volgende van de wet van 15/12/1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf de vestiging en de verwijdering van de vreemdelingen en de artikelen 110 sexes tot 110 undecies van het Koninklijk Besluit van 08/10/1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen. In zijn aanvraag meldt de voogd het volgende: “N.(...) verbleef altijd bij zijn maternale grootmoeder die op het gelijkvloers woonde. Hij werd door haar heel hard verwend en mocht er doen wat hij wou. Het overlijden van de grootmoeder in 2015 was een grote schok voor N.(...). Na haar dood is hij bij zijn ouders gaan wonen op de 1ste verdieping en deelde een kamer met zijn broer. Sindsdien zijn de problemen begonnen. Na de crisis in Tunesië met de devaluatie van de munt tot gevolg, werd het voor de ouders moeilijk om het gezin financieel te blijven runnen. De vader moest extra werken om wat geld bij te verdienen. N.(...) had een slechte relatie met zijn broer A. Hij heeft littekens op zijn been die het resultaat zijn van verbranding door zijn broer. Hij wil hierover verder niets vertellen.”

Bij de aanvraag voegt de voogd volgende documenten toe: Internationaal paspoort, bewijs regelmatig schoolbezoek, doorverwijzing van de kinder- en jeugdpsychiater, document met betrekking tot de ouderlijke bevoegdheden aan de tante.

Gelet op artikel 61/15 van de wet van 15 december 1980 en de bepaling onder de artikelen 110 septies van het Koninklijk Besluit van 8 oktober 1981, werd betrokkene samen met zijn voogd en tante, uitgenodigd voor een interview dd. 12/08/2020. Wegens de genomen maatregelen omwille van covid-19 kon dit niet vroeger plaatsvinden.

Tijdens het interview bevestigt de NBMV dat zijn grootmoeder een belangrijke rol speelde in zijn opvoeding. De ouders, de NBMV, zijn broer en grootmoeder woonden samen. Hij mist zijn grootmoeder en vond haar opvoeding liefdevoller en zachter vergeleken met deze van zijn ouders. Ook moest hij de kamer delen met zijn broer A., met wie hij geen goede band te heeft omwille van zijn agressief gedrag. Enkele jaren geleden vond er een incident plaats waardoor hij een litteken heeft op zijn been. Volgens de NBMV gebeurde er doorheen de jaren nog meer, weliswaar minder ernstige, incidenten.

Op de vraag waarom hij tijdens zijn vakantie in België besloot hier te blijven antwoordt hij het volgende: “Tijdens de vakantie heb ik veel gesproken met mijn papa en tante. Het is hier een mooi land, het is een mooie stad Antwerpen met mooie parken, het is hier een mooi leven, leuke markten/winkels en ze zijn ook dichtbij. Het is frisser weer hier, ik ben de hitte niet gewoon, ik hou er niet van. Ik heb liever het weer hier, de zomer is hier wel warm. Maar het is niet zo erg als in Tunesië, daar is het nog veel warmer.”

Op de vraag of hij ooit zou willen terugkeren naar Tunesië verklaart hij niet van de warmte te houden in Tunesië, de school er een stuk verder gelegen lag en dat de sfeer en omgang in België op school veel beter aanvoelt.

De NBMV zou ook een gameverslaving hebben. Voor de aangehaalde problemen in het gezin alsook deze verslaving is hij in begeleiding bij een psychiater.

Naast het gesprek met de NBMV werd ook zijn tante mevrouw A.(...) Z.(...) H.(...) gehoord. Zij verklaarde niet op de hoogte te zijn dat haar neefje van plan was om in België te blijven. Tot op de laatste dag van de vakantie probeerde ze samen met de vader haar neefje te overhalen om terug te keren naar Tunesië. Volgens de tante is de familiekant van vader praktiserend moslim. N.(...) werd verplicht de ramadan te volgen en naar de moskee te gaan. De familie van moederskant daarentegen is heel open en vrij. N.(...) zelf is atheïst. Naast het religieuze aspect speelt volgens de tante ook de onveiligheid in het land een grote rol. Na de revolutie in Tunesië in 2011 is het leven daar een stuk onveiliger geworden.

Als derde element verklaart de tante dat N.(...) heel introvert is. Hij valt binnen het spectrum van autisme. N.(...) denkt zwart-wit en heeft een goede structuur nodig. Dit wordt ook opgevolgd door de psychiater.

De voogd stelt tenslotte dat, omwille van de revolutie in 2011, Tunesië weer een strenger moslimland geworden is. In de privéschool van N.(...) was de voertaal Frans. Door de crisis werd de voertaal klassiek Arabisch. Ook kwam vader in financiële problemen waardoor betrokkene naar een publieke school moest veranderen.

De minderjarige wordt in het bezit gesteld van een attest van immatriculatie in toepassing van artikel 61/18 van de wet van 15/12/1980 voor een periode van 6 maanden en dit met het oog op verdere opzoekingen teneinde de duurzame oplossing te kunnen bepalen.

De voogd voegt nog een aantal bijkomende documenten toe aan de aanvraag dd. 17/08/2020: pleegzorgattest N.(...), verklaring van aansluiting bij de mutualiteit, schoolattest van zijn school in Tunesië, attest kinder- en jeugdpsychiatrie.

In het kader van het onderzoek naar de duurzame oplossing wordt het VIS (Visa Informatie Systeem) geraadpleegd. Dit systeem verwerkt gegevens en beslissingen met betrekking tot aanvragen voor visa voor kort verblijf om het Schengengebied te bezoeken of door te reizen. Volgende resultaten worden bekomen (bijlagen werden toegevoegd aan het elektronisch dossier, zie workflow dd. 27/05/2020):

Hit VIS betrokkene:

Paspoort nr.: (...) geldig van 19/09/2018 tot 18/09/2023 Visumaanvraag en afgeleverd:

- Aanvraag: (...)
- Visa Kort verblijf (type C) voor 90 dagen met nr. (...), geldig van 05/03/2019 - 04/04/2019
- Via afgeleverd in familiegroep met Z.(...) C.(...) I.(...)

Hit VIS vader NBMV:

Paspoort nr.: (...) geldig van 07/12/2015 tot 06/12/2020 Visumaanvraag en afgeleverd:

- Aanvraag: (...)
- Visa Kort verblijf (type C) voor 90 dagen met nr. (...), geldig van 15/02/2019 - 13/08/2019
- Visa afgeleverd in familiegroep met Z.(...) C.(...) N.(...)

Visumaanvraag en afgeleverd:

- Aanvraag: (...)
- Visa Kort verblijf (type C) voor 90 dagen met nr. (...), geldig van 29/02/2016 - 26/08/2016
- Via afgeleverd in familiegroep met Z.(...) C.(...) N.(...), S.(...) C.(...), S.(...) S.(...), S.(...) S.(...)

Op 29.03.2021 contacteert de voogd van de NBVM de DVZ met de melding dat er bijkomende informatie was voor het dossier van zijn pupil. Er werd gevraagd deze informatie via mail over te maken aan de DVZ. Op 02/04/21 ontving de DVZ dit schrijven waarbij de voogd het volgende stelt: "Een drietal weken geleden kreeg ik telefoon van de tante van N.(...) dat hij dringend met mij wilde praten. We hebben toen dadelijk een videocall georganiseerd. N.(...) vertelde over zijn seksuele geaardheid. Hij wist al van toen hij nog in Tunesië was dat hij op jongens viel en dus homoseksueel was. Hij had er met niemand over durven praten, omdat dit in hun cultuur niet bespreekbaar is. Op dat moment was zijn familie nog niet op de hoogte.

Enkele maanden geleden (juiste timing weet ik niet precies) heeft hij hier met zijn moeder telefonisch over gepraat. Dat was voor hem niet gemakkelijk. Blijkbaar heeft zijn moeder hier heel positief op gereageerd. Zij is namelijk heel open-minded. Zij heeft N.(...) wel op het hart gedrukt om hier met zijn vader ZEKER NIET over te praten. Dat heeft hij dus ook nog niet gedaan en zijn vader is dus nog niet op de hoogte.

Na het gesprek met mama heeft de tante N.(...) zoveel mogelijk aangespoord om mij als voogd ook op de hoogte te brengen."

De Dienst Vreemdelingenzaken doet beroep op de Belgische diplomatieke post te Tunesië met de vraag een family assessment uit te voeren bij de ouders. Dit werd ook aan de voogd gecommuniceerd met de uitdrukkelijke vermelding dat beide ouders zouden gehoord worden waarbij er ook vragen gesteld zouden worden over de seksuele geaardheid van hun zoon. Zowel voogd als NBMV gaven hun akkoord. (Zie elektronisch dossier, workflow dd. 12/04/21).

Op 19/04/21 ontvangt de DVZ de resultaten van het onderzoek dewelke integraal werden overgemaakt aan de voogd (zie WF dd. 12.03.2020).

Op basis van een telefoongesprek met de familie werd volgende informatie bekomen;

- De ouders wonen in een groot huis met 2 verdiepingen – het huis is eigendom van de overleden grootmoeder en een oom die in Frankrijk zou wonen;

- Beide ouders zijn leerkracht op de middelbare school te Mkasen (Sousse), de moeder geeft wiskunde, de vader maatschappijleer;
- N. woonde van zijn geboorte op het gelijkvloers bij de oma. Hij sliep met haar op dezelfde kamer en ontdekte ook haar overleden lichaam;
- Broer A. zou eerder hyperactief en dynamisch zijn, terwijl N. gereserveerder is van aard. A. zou zijn broer niet verdedigd hebben wanneer deze gepest werd op school, hetgeen een vijandigheid tussen de twee heeft gecreëerd;
- De ouders verklaren zeker in staat te zijn om hun zoon terug ten laste te nemen, gezien ze beiden over een stabiel inkomen beschikken en het financieel goed hebben in vergelijking met de gemiddelde Tunesiër;
- Over de reden van migratie haalt de moeder zijn gebrek aan kennis van de Arabische taal aan, waardoor hij moeilijk kon volgen op school. Bovendien werd hij volgens haar lastiggevalen door bepaalde studenten en leerkrachten, waardoor hij zich meer en meer ging terugtrekken. De vader verwijst naar een trauma dat N.(...) opgelopen had in de crèche, maar wil er verder niet over praten;
- De twee andere kinderen in het gezin willen niet migreren want krijgen een stabiele en gezonde opvoeding, N.(...) zou bovendien vertrokken zijn uit eigen wil;
- N.(...) zou tijdens de Paasvakantie 2019 samen met zijn vader vertrokken zijn;
- Volgens de vader heeft N.(...) enkele dagen voor het vertrek uit België beslist om er te blijven, hij zou zich sinds de dood van zijn grootmoeder heel slecht hebben gevoeld. Pogingen van de vader om hem te overtuigen van een terugkeer, waren tevergeefs. De moeder stelt dat naar zoon niet naar huis wou komen omwille van diverse trauma's: het overlijden van zijn grootmoeder en de pesterijen op school;
- De ouders kwamen nog niet op bezoek in België maar hebben wel die intentie. Er is dagelijks contact met hun zoon via WhatsApp;
- Ze omschrijven hun zoon als introvert en asociaal, maar sinds zijn komst naar België merken ze een verbetering op;
- Ze verklaren dat hun zoon al enkele jaren verslaafd is aan online videogaming, daarnaast volgde hij als kind Judo en zwemmen;
- Voor zijn vertrek zat hij in het 3de jaar middelbaar El Faraby Mseken (Sousse);
- Over de seksuele geaardheid van haar zoon zegt de moeder dat ze ervan op de hoogte is maar dat N.(...) nog te jong (niet rijp genoeg) is om dit definitief te weten. Ze gaat ervan uit dat hij nog zal evolueren en uiteindelijk op meisjes zal vallen. De vader praat er niet over maar alludeert tijdens het gesprek op een trauma tijdens de kinderjaren. Volgens de moeder accepteert de vader de geaardheid van zijn zoon niet;
- De situatie voor de LGBTQIA++gemeenschap in Tunesië is moeilijk. Art.230 van het strafwetboek bestraft homoseksualiteit met gevangenisstraffen tot 3 jaar. De Tunesische maatschappij is eerder conservatief; op homoseksualiteit rust een taboe. Tenzij in enkele grote steden, kunnen homoseksuele jongeren zich heel moeilijk uiten. Discretie lijkt de enige oplossing tegen de stigmatisering en sociale uitsluiting om geweld en vervolging te kunnen voorkomen;
- De ouders zijn bereid hun zoon terug op te vangen maar stellen dat zij niet in de mogelijkheid zijn om hun zoon te beschermen tegen de pesterijen als gevolg van zijn seksuele geaardheid.

Op 18.06.2021 deelt de voogd mee geen verdere opmerkingen te hebben over de resultaten van dit FA. Rekening houdend met de aanvraag van de voogd, de gedane verklaringen van betrokkene en na een grondige analyse van alle elementen in het dossier kan men niet stellen dat de duurzame oplossing bestaat uit een machtiging tot verblijf in België en er geen andere oplossing te overwegen valt.

Conform artikel 61/14-2° van de wet van 15/12/1980 kan een duurzame oplossing bestaan uit een terugkeer naar het land van herkomst met garanties op adequate opvang en verzorging hetzij door de ouders, hetzij door andere volwassenen, hetzij door overheidsinstanties of niet gouvernementele organisaties of in het land waar de ouders zich legaal bevinden. De bovengenoemde artikelen van de wet dienen in de eerste plaats bescherming te bieden aan minderjarigen die zich niet begeleid op het Belgisch grondgebied bevinden en voor wie er geen opvang en verzorging meer aanwezig is in het land van herkomst. Er is nog steeds opvang en verzorging aanwezig in het land van herkomst. De ouders van betrokkene wonen en leven er nog steeds en ze zijn gelokaliseerd.

Conform artikel 9 van het Internationaal Verdrag voor de Rechten van het Kind, is er hier geen sprake van een bevoegde autoriteit die beslist heeft dat betrokkene in zijn belang dient gescheiden te worden van zijn ouders. General Comment nr.14 van het VN Kinderrechtencomité omtrent artikel 3 van het IVRK onderstreept nogmaals het belang van de eenheid van het gezin, die dient hersteld te worden indien de band tussen kind en ouders verbroken werd wegens migratie en benadrukt vervolgens dat de scheiding tussen ouders en kind enkel overwogen kan worden in uitzonderlijke gevallen. Nergens in het dossier is er echter sprake van zware verwaarlozing van het kind, noch van een risico op zijn veiligheid (General Comment no. 14, §61: separation should only occur as a last resort measure, as when the child is in danger of experiencing imminent harm or when otherwise necessary).

Gelinkt aan de opvoedingsstijl van de ouders stelt de minderjarige ook dat zijn vader qua religieuze beleving strenger ingesteld is in vergelijking met zijn moeder. Zijn vader verwacht dat hij deelneemt aan de ramadan en naar de moskee gaat. De NBMV ervaart zichzelf als atheïst. Gezien de nakende meerderjarigheid van betrokkene, stelt de DVZ dat hij net zoals zijn moeder zelf de keuze kan maken in welke mate hij zijn religie wil beleven. Het feit dat beide ouders religie op een verschillende manier beleven, laat toe om te oordelen dat ook betrokkene de ruimte heeft in zijn gezin om zelf een invulling te geven aan zijn geloof.

Wat betreft de argumenten over het klimaatverschil, het feit dat de minderjarige zijn huidige woonplaats als een aangename stad ervaart en de school dichterbij gelegen ligt, is onvoldoende om een verblijf in België te motiveren.

De NBMV alsook zijn tante verwijzen naar de revolutie in Tunesië in 2011. Dit zorgde enerzijds voor meer onveiligheid op straat. Wat betreft het veiligheidsaspect blijft de minderjarige erg oppervlakkig tijdens zijn interview. Zo haalt hij geen specifieke voorbeelden aan die erop wijzen dat zijn leven er in gevaar was. Bij de vraag wat hij na school en in zijn vrije tijd deed, antwoordt hij vaak buiten te spelen met vrienden. Indien er dermate sprake was van een onveilige leefomgeving zouden zijn ouders hiernaar gehandeld hebben. Met betrekking tot zijn vermeende problemen met een aantal veranderingen in het onderwijs; met name de voertaal die wijzigde van het Frans naar klassiek Arabisch, dit gesteld dat het toekennen van een verblijf in België in het kader van studies niet voorzien is in de procedure art. 61/14 en volgende van de vreemdelingenwet. Uit het dossier blijkt dat betrokkene in Sousse naar school ging. Er zijn geen indicaties dat hij in zijn land niet verder een succesvolle studie zou kunnen afwerken. Niets weerhoudt hem om goede schoolresultaten te behalen en zijn studies aldaar te voltooien. Er is in de regio immers voldoende kwalitatief onderwijs aanwezig. Na het behalen van een middelbaar diploma in zijn land van herkomst kan hij desgevallend, volgens de geijkte procedure van de vreemdelingenwet, een aanvraag indienen om hogere studies in België aan te vatten.

Als laatste element zou de seksuele geaardheid van de NBMV een belangrijke motivatie zijn om niet terug te keren naar zijn land van herkomst. Zoals de ouders stellen in het FA zijn ze niet in de mogelijkheid hun zoon te beschermen tegen mogelijke pesterijen als gevolg van zijn seksuele geaardheid. Betrokkene heeft pas in België zijn tante ingelicht over zijn seksuele oriëntatie. Via telefoon heeft hij ook zijn moeder op de hoogte gebracht. Zijn moeder reageerde positief maar drukte haar zoon op het hart dit niet te vertellen aan zijn vader. De NBMV stelde vervolgens zijn voogd op de hoogte die op zijn beurt de DVZ contacteerde. De DVZ vroeg uitdrukkelijke toestemming om een FA uit te voeren door beide ouders te horen. Zoals blijkt uit de resultaten van het FA zijn ze nog steeds bereid hun zoon op te vangen bij een eventuele terugkeer.

Van betrokkene mag redelijkerwijze verwacht worden dat hij de instanties van het onthaalland, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn aanvraag tot hulp en bescherming, in vertrouwen neemt door een doorleefd relaas uiteen te zetten. Het hebben van een bepaalde seksuele geaardheid, zoals homoseksualiteit kan eventueel leiden tot problemen of zorgen voor een moeilijker integratie bij een terugkeer. Indien betrokkene reeds overtuigd zou zijn van zijn geaardheid en vreest hiervoor niet terug te kunnen keren omwille van eventuele pesterijen, discriminatie of vervolging dient dit ook uitgebreid gemotiveerd te worden. Het louter stellen ervan is op zich niet voldoende om een verblijf in België te motiveren. Op dit moment beschikt de DVZ enkel over de korte verklaring van de voogd over de geaardheid van de NBMV. Betrokkene maakt zelf hoegenaamd geen melding van antecedente ervaringen in deze richting. Louter stellen dat de bovenvermelde verwijzingen van de voogd een determinerende factor zou zijn bij het bepalen van een definitieve beslissing over een verblijf in België, weegt onvoldoende in het licht van de andere elementen die erop wijzen dat het hoger belang eerder in een hereniging met zijn ouders ligt.

Conform artikel 61/18 van de wet van 15 december 1980, bestaat de duurzame oplossing niet in België en stelt de Dienst Vreemdelingenzaken dan ook een spoedige terugkeer naar het land van herkomst voorop alwaar hij kan herenigd worden met zijn ouders.

In het kader van een vrijwillige terugkeer kan uw pupil bovendien steeds beroep doen op de verschillende programma's van terugkeer en re-integratie van een organisatie zoals de IOM, Caritas of Fedasil op de medewerking van onze dienst. In dit geval, en op basis van een terugkeerdossier, kan de bijlage 38 verlengd worden gedurende de termijn noodzakelijk voor de praktische organisatie van de effectieve terugkeer.

Dit bevel tot terugbrenging dient aan de voogd betekend te worden, een exemplaar dient aan de voogd meegegeven te worden, een exemplaar dient ons ondertekend teruggezonden te worden, een derde exemplaar blijft ter beschikking van uw diensten.

(...)"

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In een enig middel voert verzoeker onder andere de schending aan van het zorgvuldigheidsbeginsel en van de artikelen 61/17 en 61/18 van de vreemdelingenwet. Verzoeker stelt in zijn middel het volgende:

(...)

C)

Het is aan de Dienst Vreemdelingenzaken om alle elementen die worden aangehaald in de aanvraag, degelijk te onderzoeken.

Uit de bestreden beslissing en hetgeen hieronder uiteengezet blijkt dat dit in casu niet gebeurd is.

Het artikel 61/18 Vw. is hier nochtans zeer duidelijk over:

"Na individueel onderzoek en op basis van het geheel van de elementen, geeft de minister of diens gemachtigde aan de burgemeester of diens gemachtigde de instructie om :

- hetzij een bevel tot terugleiding af te geven aan de voogd, indien de duurzame oplossing de terugkeer naar of de gezinshereniging in een ander land is;*
- hetzij een verblijfsdocument af te geven, indien de duurzame oplossing niet bepaald is.*

Het verblijfsdocument heeft een geldigheidsduur van zes maanden. De Koning bepaalt het model van het document."

Conform het artikel 61/18 Vw. is tegenpartij gehouden om een individueel onderzoek te voeren op basis van het geheel van elementen.

Uit de uiteenzetting hieronder blijkt dat de verwerende absoluut heeft nagelaten om alle elementen zorgvuldig mee in overweging te nemen in huidige aanvraag en schendt hiermee zijn onderzoeksverplichting.

Het zorgvuldigheidsbeginsel legt aan de gemachtigde van de staatssecretaris de verplichting op zijn beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stoelen op een correcte feitenvinding.

Het respect voor het zorgvuldigheidsbeginsel houdt derhalve in dat de gemachtigde van de staatssecretaris bij het nemen van een beslissing moet steunen op alle gegevens van het administratief dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken.

(...)

5.4.1. betreffende de homoseksualiteit

Ten eerste wordt niet ontkent dat N.(...) homoseksueel is door verweerster, zij stelt enkel dat dit onvoldoende is aangezien hij door zijn familie geaccepteerd zou kunnen worden.

Naast het feit dat de verzoeker hierover niet gehoord is (zie supra), is dit aspect ook niet inhoudelijk onderzocht ondanks dat dit wel mogelijk is aan de hand van de informatie in het dossier en objectieve landeninformatie.

De verweerster motiveert hieromtrent enkel:

"Als laatste element zou de seksuele geaardheid van de NBMV een belangrijke motivatie zijn om niet terug te keren naar zijn land van herkomst. Zoals de ouders stellen in het FA zijn ze niet in de mogelijkheid hun zoon te beschermen tegen mogelijke pesterijen als gevolg van zijn seksuele geaardheid. Betrokkene heeft pas in België zijn tante ingelicht over zijn seksuele oriëntatie. Via telefoon heeft hij ook zijn moeder op de hoogte gebracht. Zijn moeder reageerde positief maar drukte haar zoon op het hart dit niet te vertellen aan zijn vader. De NBMV stelde vervolgens zijn voogd op de hoogte die op zijn beurt de DVZ contacteerde. De DVZ vroeg uitdrukkelijke toestemming om een FA uit te voeren door beide ouders te horen. Zoals blijkt uit de resultaten van het FA zijn ze nog steeds bereid hun zoon op te vangen bij een eventuele terugkeer. "

(zie het stuk 1)

De resultaten van de FA zijn echter iets genuanceerder dan louter, "ze willen hem terugnemen dus het is oké". De FA stelt:

« Les parents sont-ils au courant de l'orientation sexuelle de leur fils? Quelle est leur réaction?

Lors de notre entretien téléphonique avec la mère, elle nous a confié que N.(...) lui avait fait part de son orientation sexuelle, mais qu'elle considère qu'il n'est encore pas assez mûr pour connaître ses penchants sexuels. Elle considère que les choses pourraient peut-être évoluer et qu'il s'intéressera un jour aux filles. Aussi, Madame a insisté sur le fait de ne pas en parler avec le père qui, selon elle, ne pourra pas l'accepter. Par ailleurs, le père n'a pas explicitement parlé des orientations de son fils mais y a fait allusion comme le résultat d'un traumatisme que le mineur aurait vécu dans son enfance. Le père évitait toute discussion concernant la vie sexuelle et les choix de son fils.

(...)

Les parents sont-ils prêts à reprendre leur fils? Dans la négative, pourquoi? Selon la déclaration des deux parents, la réponse est oui mais ils ne seraient pas en mesure de lui procurer la protection contre l'harcèlement auquel il ferait face dans son entourage à cause de son orientation sexuelle.»

(zie het stuk 3)

De moeder "accepteert" het dus, al blijft dit tussen grote aanhalingstekens staan aangezien zelfs zij nog steeds wenst te blijven leven in een versie van de realiteit waar dit niet definitief is, waar N.(...) in de

toekomst toch nog op vrouwen zal vallen. Spijtig genoeg is dit niet de realiteit, maar een illusie die aantoont dat de moeder toch niet helemaal ondersteunend is ten opzichte van N.(...)'s seksualiteit.

Wat de vader ervan denkt is duidelijk. Iedereen geeft aan dat hij het niet accepteert en uit de FA kan niet effectief afgeleid worden dat hij het op dit moment weet.

Over de houding van N.(...)'s broer, met wie hij reeds hevige problemen had is niet opgenomen in de FA of in de beslissing. Zijn houding is echter ook extreem relevant. Zijn pesterijen die reeds enorme fysieke schade meebrachten zouden hierdoor wel eens kunnen verergeren.

Het loutere feit dat de familie N.(...) laat terugkeren naar huis toont niet aan dat hij zichzelf zal kunnen zijn in zijn eigen kerngezin. Daarbovenop geeft zijn familie zelf aan hem niet te kunnen beschermen tegen de reactie van de Tunesische maatschappij.

B)

Daarbovenop dient niet allen de situatie in zijn kerngezin beoordeeld te worden. Tunesië is geen homovriendelijk land.

Dit blijkt uit de FA:

« Quel est le climat général envers les homosexuels en Tunisie? La situation des personnes LGBTQIA++ (lesbiennes, gays, bisexuelles, trans, queers, inter-sexes et asexuelles) en Tunisie est difficile. En effet, les relations homosexuelles sont pénalisées avec l'article 230 du Code pénal qui prévoit jusqu'à trois ans de prison pour un rapport sexuel entre adultes consentants. Aussi, pour prouver une relation sexuelle entre deux hommes, les policiers peuvent demander à un médecin légiste de pratiquer un test anal. Une pratique dénoncée comme cruelle, inhumaine et dégradante par les défenseurs des droits humains. En outre, La société tunisienne demeure marquée par le conservatisme. L'homosexualité masculine et féminine demeurent un sujet tabou. Il y a peu d'espace de liberté pour l'affirmation des expressions de genre, sauf parmi certains jeunes des grandes villes. Mais le plus souvent la discrétion demeure de mise pour éviter la stigmatisation, l'exclusion sociale, les violences et les poursuites judiciaires. »

(zie het stuk 3)

Ten eerste is dit element niet opgenomen in de beslissing van de verweerster.

Hierover is niets gemotiveerd.

Het wordt opgenomen in de feiten van de beslissing maar wordt nergens inhoudelijk afgewogen tegen het beginsel van familie eenheid dat verweerster aanhaalt.

Dit is nochtans enorm relevant voor N.(...). Hij werd reeds sociaal uitgesloten en kroop waarschijnlijk verder in zijn schulp omdat hij altijd wist dat hij anders was, dat hij nooit geaccepteerd zou worden.

Een terugkeer naar de homofobe omgeving die Tunesië is, is dus absoluut niet bevorderlijk voor zijn zelfontwikkeling.

De versie van het FA die terug te vinden is in de beslissing geeft zelf aan dat N.(...) enkel in Tunesië zal kunnen leven wanneer hij zijn seksualiteit met discretie behandelt. Dit wil zeggen dat N.(...) zijn eigen persoonlijkheid nog verder dient te onderdrukken en geheimhouden.

Dit stelt:

Discretie lijkt de enige oplossing tegen de stigmatisering en sociale uitsluiting om geweld en vervolging te kunnen voorkomen,

(zie het stuk 1)

Hoe dit in zijn hoger belang is kan N.(...) moeilijk begrijpen.

Daarbovenop kan het ook gevaarlijk zijn. Er hangt N.(...) 3 jaar celstraf boven het hoofd wegens het hebben van een vriendje. Er hangt hem een vernederend anaal onderzoek boven het hoofd wanneer hij hiervan verdacht zou worden. Dit zijn enkel de straffen opgelegd door de overheid.

De conservatieve maatschappij is vaak minder vergevend en homoseksuelen zijn vaak slachtoffer van agressie en zelfs moord.

Het ILGA (International Lesbian, Gay, Bisexual, Trans and Intersex Association) wereld-rapport van 2020 stelt met betrekking tot Tunesië:

(...)

(zie het stuk 4)

In 2020 ontvingen twaalf mannen officieel een gevangenisstraf voor het enige feit dat ze homoseksueel waren:

"A Tunisian LGBT rights organisation, Damj, reported that between March and September there were 12 prison sentences handed down against gay men and trans people for offences under sections 230 ('sodomy'), 225 ('indecent behaviour in public') and 125 ('insulting a public officer')."

(zie het stuk 5)

Over deze elementen wordt niets gemotiveerd in de beslissing. De informatie is toch duidelijk gebleken uit de FA en de objectieve landen informatie. Verweerster negeert dit."

Als bijlagen bij zijn verzoekschrift voegt verzoeker een e-mailbericht toe van de voogd van 2 april 2021, een afschrift van het Family Assessment, een uittreksel uit 'ILGA', State-Sponsored Homophobia, global

legislation overview update van december 2020, een artikel 'Human Dignity Trust, Tunesia' van 28 september 2021, het 2020 *Report on International Religious Freedom, Tunesia* van 21 mei 2021 en een artikel van *Humanists International, Tunesia-Freedom of Thought Report* van 28 oktober 202 (Verzoekschrift, bijlagen 2-7).

2.2. Het zorgvuldigheidsbeginsel houdt in dat het bestuur zijn beslissing op zorgvuldige wijze moet voorbereiden. Dit impliceert dat de beslissing dient te steunen op werkelijk bestaande en concrete feiten die met de vereiste zorgvuldigheid werden vastgesteld. De zorgvuldigheid verplicht de overheid onder meer om zorgvuldig te werk te gaan bij de voorbereiding van de beslissing en ervoor te zorgen dat de feitelijke en juridische aspecten van het dossier deugdelijk onderzocht worden, zodat de overheid met kennis van zaken kan beslissen (RvS 22 november 2012, nr. 221.475).

2.3. Bij de beoordeling van het zorgvuldigheidsbeginsel baseert de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) zich op de formele zorgvuldigheidsnorm. De formele zorgvuldigheidsnorm verplicht de overheid een beslissing zorgvuldig voor te bereiden, rekening houdend met de stukken en hun inhoud, en dit vaak in samenhang met specifieke bepalingen uit de vreemdelingenwet (zie C. ADAM, e.a., 'De algemene beginselen van behoorlijk bestuur in het vreemdelingencontentieux' in 10 jaar Raad voor Vreemdelingenbetwistingen: daadwerkelijke rechtsbescherming, Die Keure, 2017, 127-140).

2.4. Artikel 61/17 van de vreemdelingenwet schrijft voor dat de gemachtigde van de staatssecretaris "(b)ij het bepalen van de duurzame oplossing (...) voorrang (geeft) aan de vrijwaring van de eenheid van het gezin, overeenkomstig de artikelen 9 en 10 van het Verdrag van de Verenigde Naties van 20 november 1989 inzake de rechten van het kind en het hoger belang van het kind". Onder 'duurzame oplossing' dient luidens artikel 61/14 van de vreemdelingenwet te worden verstaan:

"- hetzij de gezinshereniging, overeenkomstig de artikelen 9 en 10 van het Verdrag van de Verenigde Naties inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, in het land waar de ouders zich legaal bevinden;

- hetzij de terugkeer naar het land van herkomst of naar het land waar de NBMV gemachtigd of toegelaten is tot verblijf, met garanties op adequate opvang en verzorging, naargelang zijn leeftijd en zijn graad van zelfstandigheid, hetzij door zijn ouders of andere volwassenen die voor hem zullen zorgen, hetzij door overheidsinstanties of niet-gouvernementele instanties;

- hetzij de machtiging tot verblijf in België, met inachtneming van de bepalingen waarin de wet voorziet;"

Daarnaast bepaalt artikel 61/18 van de vreemdelingenwet het volgende:

"Na individueel onderzoek en op basis van het geheel van de elementen, geeft de minister of diens gemachtigde aan de burgemeester of diens gemachtigde de instructie om :

- hetzij een bevel tot terugleiding af te geven aan de voogd, indien de duurzame oplossing de terugkeer naar of de gezinshereniging in een ander land is;

- hetzij een verblijfsdocument af te geven, indien de duurzame oplossing niet bepaald is.

Het verblijfsdocument heeft een geldigheidsduur van zes maanden. De Koning bepaalt het model van het document."

2.5. Uit het administratief dossier blijkt dat de pupil van verzoeker in de paasvakantie van 2019 in België toekwam samen met zijn vader. Deze laatste keerde terug naar Tunesië zonder de pupil en liet deze achter bij een tante in Antwerpen. De pupil en zijn tante boden zich op 2 april 2019 aan bij de diensten van de stad Antwerpen. De Dienst Voogdij van de FOD Justitie stelde verzoeker op 12 april 2019 aan als voogd. In de aanvraag om machtiging tot verblijf van 21 mei 2020 op basis van artikel 61/15 van de vreemdelingenwet wordt verwezen naar de problematische relatie van de pupil met zijn broer in Tunesië, naar het verblijf van de pupil bij zijn tante in Antwerpen en zijn wens om in België te blijven. Conform artikel 61/16 van de vreemdelingenwet werden verzoeker, de pupil, de advocaat en de tante uitgenodigd voor een gehoor bij de Dienst Vreemdelingenzaken op 12 augustus 2020. Er zou een *Family Assessment* worden opgesteld. De gemachtigde van de staatssecretaris gaf op 21 augustus 2020 de instructie om een attest van immatriculatie af te leveren aan de pupil. Verzoeker vroeg op 25 januari 2021 de verlenging van de verblijfstitel. De gemachtigde van de staatssecretaris gaf op 17 februari 2021 de instructie om het attest van immatriculatie te verlengen tot 21 augustus 2021. De informatie inzake de seksuele geaardheid van de pupil werd slechts op 29 maart 2021 telefonisch door de voogd aangebracht. De gemachtigde van de staatssecretaris stelde op 31 maart 2021 aan de voogd het volgende voor: ofwel de pupil een verzoek om internationale bescherming te laten indienen, ofwel de procedure als niet-begeleide minderjarige vreemdeling verder te zetten waarbij het *Family Assessment* zou worden aangevuld met de gegevens

betreffende de geaardheid van de pupil. Op 12 april 2021 gaf verzoeker te kennen verder te willen gaan met het *Family Assessment*. In het *Family Assessment*, dat op 13 april 2021 werd overgemaakt aan de Belgische ambassade in Tunis, werd het element betreffende de geaardheid van de pupil uitdrukkelijk opgenomen. Op 19 april 2021 werd het resultaat van het *Family Assessment* door de consulaire medewerkster in Tunis overgemaakt aan de gemachtigde van de staatssecretaris. Op 29 april 2021 werd dit resultaat aan verzoeker ter kennis gebracht, die tot 15 mei 2021 de gelegenheid kreeg opmerkingen of aanvullingen over te maken. Verzoeker maakte evenwel geen gebruik van deze mogelijkheid en deelde op 18 juni 2021 mee geen verdere opmerkingen te hebben bij het *Family Assessment*. De gemachtigde van de staatssecretaris trof op 16 augustus 2021 het thans bestreden bevel tot terugbrenging (bijlage 38).

2.6. In de bestreden beslissing wordt met betrekking tot de geaardheid van de pupil het volgende gesteld:

“Op 29.03.2021 contacteert de voogd van de NBVM de DVZ met de melding dat er bijkomende informatie was voor het dossier van zijn pupil. Er werd gevraagd deze informatie via mail over te maken aan de DVZ. Op 02/04/21 ontving de DVZ dit schrijven waarbij de voogd het volgende stelt: “Een drietal weken geleden kreeg ik telefoon van de tante van N.(...) dat hij dringend met mij wilde praten. We hebben toen dadelijk een videocall georganiseerd. N.(...) vertelde over zijn seksuele geaardheid. Hij wist al van toen hij nog in Tunesië was dat hij op jongens viel en dus homoseksueel was. Hij had er met niemand over durven praten, omdat dit in hun cultuur niet bespreekbaar is. Op dat moment was zijn familie nog niet op de hoogte.

Enkele maanden geleden (juiste timing weet ik niet precies) heeft hij hier met zijn moeder telefonisch over gepraat. Dat was voor hem niet gemakkelijk. Blijkbaar heeft zijn moeder hier heel positief op gereageerd. Zij is namelijk heel open-minded. Zij heeft N.(...) wel op het hart gedrukt om hier met zijn vader ZEKER NIET over te praten. Dat heeft hij dus ook nog niet gedaan en zijn vader is dus nog niet op de hoogte.

Na het gesprek met mama heeft de tante N.(...) zoveel mogelijk aangespoord om mij als voogd ook op de hoogte te brengen.”

De Dienst Vreemdelingenzaken doet beroep op de Belgische diplomatieke post te Tunesië met de vraag een family assessment uit te voeren bij de ouders. Dit werd ook aan de voogd gecommuniceerd met de uitdrukkelijke vermelding dat beide ouders zouden gehoord worden waarbij er ook vragen gesteld zouden worden over de seksuele geaardheid van hun zoon. Zowel voogd als NBVM gaven hun akkoord. (Zie elektronisch dossier, workflow dd. 12/04/21).

Op 19/04/21 ontvangt de DVZ de resultaten van het onderzoek dewelke integraal werden overgemaakt aan de voogd (zie WF dd. 12.03.2020).

(...)

- Over de seksuele geaardheid van haar zoon zegt de moeder dat ze ervan op de hoogte is maar dat N.(...) nog te jong (niet rijp genoeg) is om dit definitief te weten. Ze gaat ervan uit dat hij nog zal evolueren en uiteindelijk op meisjes zal vallen. De vader praat er niet over maar alludeert tijdens het gesprek op een trauma tijdens de kinderjaren. Volgens de moeder accepteert de vader de geaardheid van zijn zoon niet;

- De situatie voor de LGBTQIA++gemeenschap in Tunesië is moeilijk. Art.230 van het strafwetboek bestraft homoseksualiteit met gevangenisstraffen tot 3 jaar. De Tunesische maatschappij is eerder conservatief; op homoseksualiteit rust een taboe. Tenzij in enkele grote steden, kunnen homoseksuele jongeren zich heel moeilijk uiten. Discretie lijkt de enige oplossing tegen de stigmatisering en sociale uitsluiting om geweld en vervolging te kunnen voorkomen;

- De ouders zijn bereid hun zoon terug op te vangen maar stellen dat zij niet in de mogelijkheid zijn om hun zoon te beschermen tegen de pesterijen als gevolg van zijn seksuele geaardheid.

(...)

Als laatste element zou de seksuele geaardheid van de NBVM een belangrijke motivatie zijn om niet terug te keren naar zijn land van herkomst. Zoals de ouders stellen in het FA zijn ze niet in de mogelijkheid hun zoon te beschermen tegen mogelijke pesterijen als gevolg van zijn seksuele geaardheid. Betrokkene heeft pas in België zijn tante ingelicht over zijn seksuele oriëntatie. Via telefoon heeft hij ook zijn moeder op de hoogte gebracht. Zijn moeder reageerde positief maar drukte haar zoon op het hart dit niet te vertellen aan zijn vader. De NBVM stelde vervolgens zijn voogd op de hoogte die op zijn beurt de DVZ contacteerde. De DVZ vroeg uitdrukkelijke toestemming om een FA uit te voeren door beide ouders te horen. Zoals blijkt uit de resultaten van het FA zijn ze nog steeds bereid hun zoon op te vangen bij een eventuele terugkeer.

Van betrokkene mag redelijkerwijze verwacht worden dat hij de instanties van het onthaalland, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn aanvraag tot hulp en bescherming, in vertrouwen neemt door een doorleefd relaas uiteen te zetten. Het hebben van een bepaalde seksuele geaardheid, zoals homoseksualiteit kan eventueel leiden tot problemen of zorgen voor een moeilijkere integratie bij een terugkeer. Indien betrokkene reeds overtuigd zou zijn van zijn geaardheid en vreest hiervoor niet terug te kunnen keren omwille van eventuele pesterijen, discriminatie of vervolging dient dit ook uitgebreid

*gemotiveerd te worden. Het louter stellen ervan is op zich niet voldoende om een verblijf in België te motiveren. Op dit moment beschikt de DVZ enkel over de korte verklaring van de voogd over de geaardheid van de NBMV. Betrokkene maakt zelf hoegenaamd geen melding van antecedente ervaringen in deze richting. Louter stellen dat de bovenvermelde verwijzingen van de voogd een determinerende factor zou zijn bij het bepalen van een definitieve beslissing over een verblijf in België, weegt onvoldoende in het licht van de andere elementen die erop wijzen dat het hoger belang eerder in een hereniging met zijn ouders ligt.
(...)"*

2.7. Verzoeker stelt dat de gemachtigde van de staatssecretaris onzorgvuldig te werk is gegaan doordat het aspect van de homoseksualiteit van zijn pupil niet inhoudelijk werd onderzocht.

2.7.1. In de bestreden beslissing wordt gesteld dat de Dienst Vreemdelingenzaken enkel beschikt over de korte verklaring van de voogd wat de seksuele gerichtheid van de pupil betreft. De pupil wordt schijnbaar niet enkel verweten zelf onvoldoende "overtuigd" te zijn van zijn geaardheid, maar ook de vrees voor pesterijen, discriminatie en vervolging op die grond onvoldoende "uitgebreid" te hebben "gemotiveerd". Omdat de pupil zelf "hoegenaamd geen melding (heeft gemaakt) van antecedente ervaringen in deze richting", weegt dit element volgens de gemachtigde van de staatssecretaris onvoldoende "in het licht van de andere elementen die erop wijzen dat het hoger belang eerder in een hereniging met zijn ouders ligt".

2.7.2. Daargelaten de vraag of redelijkerwijs van een minderjarige kan worden verwacht dat hij 'overtuigd' is van zijn geaardheid en hierover zelf verdere duidelijkheid schept, dient de gemachtigde van de staatssecretaris te worden bijgetreden waar in de beslissing wordt overwogen dat hij enkel beschikt over de melding van verzoeker van 29 maart 2021 wat de seksuele gerichtheid van de pupil betreft.

De Raad stelt echter vast dat uit de bestreden beslissing niet blijkt dat bij de beoordeling van deze gevoelige informatie afdoende rekening werd gehouden met het 'kwetsbare profiel' van de pupil, zoals ter terechtzitting nader toegelicht door de aanwezige raadsman. De raadsman wees hierbij op de jonge leeftijd, op de moeilijk verlopende communicatie, op de psychologische problemen waarmee deze kampt en op de opgekropte seksualiteit.

Uit het resultaat van het *Family Assessment* blijkt bovendien dat zowel de tante, die in België verblijft, als de moeder van de pupil op de hoogte zijn van de informatie inzake diens seksuele gerichtheid en dat ook de vader hierop had gealludeerd door dit te bestempelen als het resultaat van een jeugdtrauma. De moeder meent weliswaar dat de pupil nog onvoldoende rijp is en dat zijn gerichtheid nog zou kunnen wijzigen, maar zij benadrukte wel dat de vader een eventuele seksuele gerichtheid op jongens niet zou kunnen accepteren. Het valt hierbij op dat de ouders de informatie betreffende de eventuele seksuele oriëntatie van hun zoon niet onmiddellijk loochenen, ondanks het conservatieve karakter van de Tunesische maatschappij, die in de beslissing wordt beschreven. De ouders zijn kennelijk niet uit hun lood geslagen, hetgeen een indicatie vormt dat het element van de seksuele gerichtheid niet enkel steunt op de eenzijdige verklaringen van de voogd.

Zoals verzoeker terecht stelt in zijn middel zijn de resultaten van het *Family Assessment* genuanceerder dan de beslissing laat uitschijnen en is er geen informatie beschikbaar over de houding van de broer van de pupil, waarmee reeds een problematische relatie bestond. Als gevolg van dit alles is het niet duidelijk op welke wijze de pupil binnen zijn eigen kerngezin zal worden opgevangen. De lapidaire conclusie, dat dit element onvoldoende zou wegen en het hoger belang eerder in een hereniging met de ouders ligt, getuigt niet van een zorgvuldig onderzoek.

2.7.3. Daarnaast wijst verzoeker in zijn middel op landeninformatie waaruit blijkt dat de situatie voor personen uit de LGBTQIA-gemeenschap in Tunesië zeer moeilijk is, hetgeen ook in het resultaat van de *Family Assessment* wordt bevestigd. In de beslissing wordt onder andere vermeld dat, uitgezonderd in grootstedelijke context, "(d)iscretie (...) de enige oplossing tegen stigmatisering en sociale uitsluiting om geweld en vervolging te kunnen voorkomen", zonder dat dit zorgwekkende gegeven op de individuele situatie van de pupil wordt betrokken. Verzoeker dient te worden bijgetreden waar hij stelt dat de situatie van individuen met een homoseksuele gerichtheid in Tunesië onvoldoende werd onderzocht.

2.8. Bij het administratief dossier werd door de verwerende partij geen nota met opmerkingen gevoegd, waardoor zij zich ter terechtzitting beperkt tot het volharden in de motieven van de beslissing.

2.9. De bestreden beslissing vertoont een onzorgvuldigheid in het licht van het individueel onderzoek, zoals bedoeld in artikel 61/18 van de vreemdelingenwet. Het enig middel is in de aangegeven mate gegrond en geeft aanleiding tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing. De overige middelonderdelen behoeven geen verdere bespreking nu zij niet tot een ruimere nietigverklaring kunnen leiden.

3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft een gegrond middel aangevoerd dat leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing. Er is grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als *accessorium* van het beroep tot nietigverklaring, is zonder voorwerp.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 16 augustus 2021 tot afgifte van een bevel tot terugbrenging (bijlage 38) wordt vernietigd.

Artikel 2

De vordering tot schorsing is zonder voorwerp.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drie februari tweeduizend tweeëntwintig door:

dhr. F. TAMBORIJN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

F. TAMBORIJN